

Området hvor Munch levde er en av Nordens største kulturskatter, påpeker fotograf Per Maning i dette innlegget mot Byantikvarens godkjennelse av Bjarne Melgaards «Dødshus». Her Munchatelieret fotografert i 2016.

FOTO: PER MANING

Tonedøv byantikvar

MUNCHS EKELY

PER MANING
Kunstner, Ekely

Nå har byantikvaren nok en gang sagt ja til byggeprosjektet «A House to Die in», et steinkast fra Munchatelieret.

Sist gang hun jublende viste «tommel opp» for prosjektet, stod Bjarne Melgaards prosjekterte dødshus godt inne på et fredet område, og hele kollen skulle uthules og sementeres. Noe som ville føre til store naturødeleggelser. Mange protesterte på forslaget, og selv Riksantikvaren sendte forslaget tilbake til byantikvaren, med klar beskjed om at forslaget måtte utredes bedre.

Så går det lang tid før vi berørte naboer på Ekely hører noe igjen – før i forrige uke. I mellomtiden er et nytt og krympet forslag lagt på byantikvarens bord. Nå er huset forskjøvet helt inntil det fre-

dede området, og uthulingen av fjellgrunnen er på papiret tilsynelatende forholdsvis beskjedent. Men, som de fleste vil se, er prosjektet fortsatt like forstyrrende for Edvard Munchs nærmiljø.

Dette er et prosjekt som berører oss alle. Men Munch er i denne sammenheng for byantikvaren nærmest usynlig. Hennes eneste utsagn fra halmstrået hun griper etter, er: «...tomten er regulert til boligformål, og det er tillatt å bygge en bolig på tomten». Dette gjentar byantikvaren om og om igjen. Og stiller seg fullstendig tonedøv til alle argumenter om bevaring av naturverdier, geografiske og topografiske forhold – og arven og minnene etter Edvard Munch.

Kikkutkollen ble delvis fredet av Riksantikvaren i 1997, fordi den har stor betydning for bevaring av miljøet hvor vår største billedkunstner levde og arbeidet store deler av sitt liv. Munch forandret sin motivkrets da han bosatte seg på Ekely. Trærne og skogen skiftet

karakter fra å være kulisse til å bli billedmessige objekter i seg selv. Mange kjente malerier av Munch har nettopp Kikkutkollen med i motivet. Det vil derfor være en nasjonal og internasjonal skandale om Kikkutkollen nå blir vandalisert.

På samme måte som vår store billedkunstner er en gave til alle kunstinteresserte verden over, så er også området hvor Munch levde en kulturskatt. En av de største i Norden.

Som kunstner her på Ekely føler jeg det som min plikt å ivareta det som er igjen av naturen og miljøet etter Munch. Byantikvarens halmstrå er for lengst visnet, men vår motstand mot prosjektet får en ny blomstring.

Spørsmålet er; hvorfor finner ikke Selvaag, Snøhetta et bedre egnet sted til byggeprosjektet «A House to Die in», hvor huset kan folde seg ut i all sin prakt - både over og under bakken? Hvorfor kan vi ikke la Munchs område få være i fred til evig tid?

Poenget med riksantikvarens fredning av halve kollen, var en hyllest til, og beskyttelse av, det lille som stod igjen av Edvard Munchs nærmiljø og natur. Det er flere sjeldne planter og store trær på området.

Byantikvaren er ikke på noen fredet liste. Det er lettere å flytte på henne enn på all annen natur. Vi setter vår lit til at Riksantikvarens vidsyn og klokskap gir dette mening.

Send innlegg innen kultur/idédebatt

Kronikk: 6000 tegn inkl. mellomrom.
Hovedinnlegg: 4000 tegn.
Innlegg/replikk: 2000 tegn.
Kortinnlegg: 800–1500 tegn.

Sendes til:
debatt@dagsavisen.no
Legg ved portrettfoto.